

Sygn. akt V Kz 356/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Damian Krakowiak

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Dzika

przy udziale Prokuratora Jakuba Młoczaka

po rozpoznaniu w sprawie **A. P. (1)**

podejrzanego o czyny z art. 288 § 1 k.k. i in.

z zażalenia obrońcy

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi

z dnia 15 lutego 2022 r.

o przedłużeniu stosowania wobec A. P. (2) środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania do dnia 31 marca 2022 roku, godz. 15:40

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

postanawia

orzec, że stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania było legalne i zasadne w okresie od dnia 15 lutego do dnia 28 marca 2022 roku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2022 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi przedłużył stosowanie wobec A. P. (2) tymczasowego aresztowania do dnia 31 marca 2022 roku, godz. 15:40.

Powyższe zażalenie zaskarżył obrońca, zaskarżając naruszenia art. 249 § 1 k.p.k. oraz art. 258 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. i § 2 k.p.k. i art. 259 § 1 pkt 2 k.p.k.

Wobec powyższego, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Skarżący nie wykazał, z jakiego powodu postanowienie Sądu I instancji w przedmiocie przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania miało uchybić warunkom formalnym lub merytorycznym.

Spełnienie przesłanek z art. 249 § 1 k.p.k. zostało opisane w sposób pełny i zrozumiały, nie ma potrzeby powielać argumentacji Sądu Rejonowego.

Sąd rejonowy rzeczowo odniósł się także do spełnienia przesłanek szczególnych dalszego stosowania izolacyjnego środka przymusu. Samo przeciwne przekonanie obrońcy nie może podważyć argumentacji Sądu a quo.

Wyjaśnienia wymaga treść rozstrzygnięcia Sądu ad quem.

W stanie sprawy podstawą stosowania wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania jest już inna decyzja Sądu Rejonowego (postanowienie z 29 marca 2022 r.).

W tej sytuacji formuła o "utrzymaniu w mocy" postanowienia, niebędącego już podstawą pozbawienia podejrzanego wolności, byłaby nieadekwatna.

Upływ terminu tymczasowego aresztowania, określonego w postanowieniu sądu, nie stanowi podstawy do pozostawienia bez rozpoznania zażalenia złożonego na to postanowienie, jeżeli podstawą dalszego pozbawienia wolności podejrzanego jest już inna decyzja procesowa. W takim wypadku przedmiotem kontroli odwoławczej jest zasadność i legalność zastosowanego (przedłużonego) tymczasowego aresztowania (postanowienie SN z 27 lutego 2007 r., I KZP 37/06).

Wobec tego, iż prowadzone postępowanie jest co do przedmiotu analogiczne, jak to wywołane zażaleniem na zatrzymanie i tak jak w przypadku badania legalności i zasadności zatrzymania, przedmiot weryfikacji powinien stanowić odpowiednio tylko okres, w którym, w wyniku wydania zaskarżonego postanowienia, podejrzanym był tymczasowo aresztowany (postanowienie SA w Krakowie z 24 września 2015 r., II AKz 323/15).

Stąd też wobec braku zasadności zarzutów, należało uznać, że tymczasowe aresztowanie było legalne i zasadne do czasu wydania nowego postanowienia o tymczasowym aresztowaniu przez Sąd Rejonowy.